

UCHWAŁA
RADY MIASTA CZĘSTOCHOWY

z dnia 2019 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska Rady Miasta Częstochowy w sprawie obniżenia opłaty marszałkowskiej z tytułu składowania odpadów

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz.U. z 2019 r. poz. 506)

Rada Miasta Częstochowy uchwala:

§ 1. Przyjąć stanowisko w sprawie obniżenia opłaty marszałkowskiej z tytułu składowania odpadów, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Rada Miasta Częstochowy postanawia przesłać niniejsze Stanowisko Prezesowi Rady Ministrów, parlamentarzystom Ziemi Częstochowskiej oraz Związkowi Miast Polskich.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały
Rady Miasta Częstochowy
z dnia.....2019 r.

**STANOWISKO
RADY MIASTA CZĘSTOCHOWY
z dnia**

w sprawie obniżenia opłaty marszałkowskiej z tytułu składowania odpadów

Z dniem 1 stycznia 2018 roku weszła w życie zmiana legislacyjna wprowadzona Rozporządzeniem Rady Ministrów z 6 marca 2017 roku zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za korzystanie ze środowiska (Dz.U. . Dz.U. 2017 poz. 723). Na skutek tej zmiany opłata za składowanie odpadów wzrasta z roku na rok kilkakrotnie. Do końca 2017 roku stawka opłaty wynosiła 24,15 zł za tonę. Tymczasem w roku 2018 koszt wzrósł do 140,00zł, a w 2019 do 170,00 zł. Zgodnie z powyższym rozporządzeniem w roku 2020 roku wyniesie już 270,00 zł za tonę.

W ocenie Rady Gminy Miasta Częstochowa wzrost opłaty za składowanie jest nieuzasadniony i stawia w trudnej sytuacji gminy, związki międzygminne i inne podmioty odpowiedzialne za zagospodarowanie odpadów. Jedną decyzją Ministra Środowiska zostały one zmuszone do podniesienia opłat za przyjęcie odpadów do zagospodarowania.

Zdajemy sobie sprawę z konieczności podejmowania na szczeblu centralnym działań związanych z zapewnieniem osiągnięcia przez Polskę wymaganych przepisami UE poziomów odzysku i recyklingu. Nie zgadzamy się jednak, aby jedynym argumentem w tych działaniach był argument finansowy.

Zwracamy uwagę, iż wzrost opłat odczuwają wszyscy mieszkańcy. Koszt zagospodarowania odpadów komunalnych to istotny element kosztowy gminnych systemów gospodarowania odpadami. Wzrost opłat za składowanie odpadów, przedkłada się bezpośrednio na koszty funkcjonowania instalacji RIPOK, a zwłaszcza na koszty dalszego zagospodarowania „frakcji nadsitowej”, zarówno w odniesieniu do tej jej części, która z uwagi na brak cech kaloryczności może być poddana unieszkodliwieniu poprzez składowanie (tu wzrost opłaty marszałkowskiej przekłada się bezpośrednio na koszt składowania), ale również w odniesieniu do części kalorycznej, która winna być poddana dalszemu zagospodarowaniu. W Polsce brak jest wystarczających mocy przerobowych dla instalacji, które mogą prowadzić proces ich zagospodarowania w tym zagospodarowania ostatecznego w formie termicznej. Sytuacja ta, powoduje że rosną ceny oferowane za przyjęcie kalorycznej frakcji nadsitowej.

Podkreślamy, że podniesienie opłat związanych ze składowaniem odpadów przekłada się bezpośrednio na opłaty ponoszone przez mieszkańców, z których to opłat utrzymywane są gminne systemy gospodarowania odpadami. Niestety dostrzegamy, że oprócz podnoszenia opłat, samorządy gminne nie są wyposażane w żadne instrumenty, które mogły by wpływać na zmniejszenie kosztów, a mając na względzie zasadę „samofinansowania” systemów gospodarowania odpadami, jedynym rozwiązaniem staje się przekładanie wzrastających kosztów na budżety domowe mieszkańców. Nawet, gdyby istniała przewidzianą ustawą możliwość, pokrywania przez gminy części kosztów systemu, ze źródeł innych niż opłaty ponoszone przez mieszkańców, to i tak napięte do granic możliwości budżety gminne, co raz to obciążane nowymi zobowiązaniami, nie były by w stanie takich środków wygospodarować.

W związku z powyższym wnosimy o zmianę wskazanego na wstępie rozporządzenia i wprowadzenie karencji czasowej dla wzrostu opłaty za korzystanie ze środowiska do 2025 roku i utrzymywanie jej na poziomie sprzed wprowadzenia przedmiotowych zmian tj. na poziomie 24,15 zł. W naszej ocenie ten czas winien być wykorzystany na regulacje ustawowe oraz procesy inwestycyjne, które spowodują z jednej strony wypełnienie zobowiązania związanych z uczestnictwem Polski w strukturach UE, a z drugiej dadzą szansę aby wypełnienie tych zobowiązań nie odbywało się wyłącznie kosztem mieszkańców.